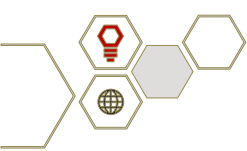
**Політологія****УДК: 327:316.77****DOI** <https://doi.org/10.5281/zenodo.15375970>**Вплив міжнародних медіа на сприйняття України в глобальному
політичному просторі****Бринчак Стефанія Петрівна,**аспірантка, кафедра політології та правознавства, Навчально-науковий
інститут соціальних і гуманітарних наук, Луганський Національний

Університет імені Тараса Шевченка, Полтава, Україна,

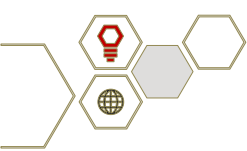
<https://orcid.org/0009-0002-0461-4264>**Прийнято: 27.04.2025 | Опубліковано: 09.05.2025**

Анотація. В умовах глобалізації медіа стають важливими інструментами формування й трансляції політичного іміджу країн, що безпосередньо впливає на їхню зовнішню політику та економічну ситуацію. Міжнародні медіа відіграють важливу роль у формуванні образу країни на глобальній арені, впливаючи на сприйняття її політики, реформ, соціальних та економічних досягнень або проблем держави. **Метою** дослідження є детальний аналіз впливу міжнародних медіа на сприйняття України в глобальному політичному просторі, а також вивчення чинників, що визначають характер цього впливу. У дослідженні проаналізовано, як західні, російські та інші світові засоби масової інформації висвітлюють події в Україні, як це впливає на політичні настрої й громадську думку за межами країни. **Методи.** У роботі застосовано контент-аналіз новин, порівняльний аналіз медіаплатформ, а також аналіз соціологічних досліджень для виявлення тенденцій і змін у сприйнятті України у світі. **Результати.** У роботі



представлено узагальнені дані щодо впливу міжнародних медіа на формування політичного іміджу України, особливо в контексті військових конфліктів, внутрішньої політичної нестабільності, економічних проблем та реформ. Позитивне висвітлення України в міжнародних медіа значною мірою залежить від успіхів у проведенні реформ, політичної стабільності та зовнішньої політики, спрямованої на інтеграцію в європейські структури, такі як Європейський Союз та НАТО. Дослідження також показало важливість зовнішньої інформаційної політики, спрямованої на створення позитивного іміджу країни та спростування негативних стереотипів. Запропоновано посилити міжнародну медіастратегію України шляхом активної участі в глобальних інформаційних кампаніях, а також удосконалити взаємодію з провідними світовими медіа з метою формування об'єктивнішого сприйняття ситуації в країні. **Висновки** дослідження засвідчують доцільність упровадження стратегічного управління медіаобразом України за її межами. Ефективна реалізація такого підходу має ґрунтуватися на інституційному забезпеченні скоординованої зовнішньої комунікаційної політики, розробці сегментованих інформаційних кампаній, орієнтованих на специфіку цільової аудиторії, а також на системному моніторингу та оцінюванні впливу медійного контенту на міжнародне сприйняття України. Перспективи подальших досліджень полягають у розробці методологічного інструментарію для кількісного та якісного аналізу ефективності інформаційно-комунікаційних стратегій у контексті зовнішньої політики держави.

Ключові слова: міжнародні медіа, сприйняття України, глобальний політичний простір, імідж країни, інформаційні потоки, контент-аналіз, медіастратегії, зовнішньополітична комунікація, медіавплив.



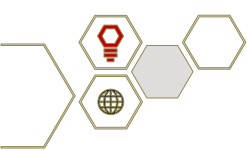
The influence of international media on Ukraine's perception in the global political space

Stephaniia Brynchak,

PhD Student, Lugansk Taras Shevchenko National University, Poltava, Ukraine,

<https://orcid.org/0009-0002-0461-4264>

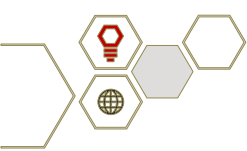
Abstract. In the current context of globalization, media have become essential instruments through which countries shape and project their political image, which in turn has a direct impact on their foreign policy and economic situation. International media play a significant role in constructing a country's image on the global stage, as they influence the perception of its politics, reforms, social and economic achievements, or challenges. **The aim of this study** is to conduct a detailed analysis of the influence of international media on the perception of Ukraine in the global political space, as well as to examine the factors that determine the nature of this influence. The research focuses on how different international media platforms – particularly Western, Russian, and other global outlets – portray events in Ukraine and how this affects political attitudes and public opinion outside the country. The study applies **methods** such as content analysis of news coverage, comparative analysis of various media platforms, and the examination of sociological research, which enables the identification of trends and shifts in the global perception of Ukraine. **Results.** The main findings of the study suggest that international media significantly influence the formation of Ukraine's political image, especially in the context of military conflicts, internal political instability, economic issues, and reform processes. Positive coverage of Ukraine in international media largely depends on the success of reforms, political stability, and foreign policy aimed at integration into European structures such as the European Union and NATO. The research also highlights the importance of a comprehensive international information policy aimed at shaping a positive image of the country



and addressing negative stereotypes. Within the scope of the study, it is proposed to strengthen Ukraine's international media strategy by increasing its engagement in global information campaigns and enhancing cooperation with leading international media outlets in order to promote a more objective perception of the situation in the country. The **conclusions** of the study confirm the feasibility of implementing strategic management of Ukraine's media image abroad. The effective implementation of such an approach should be based on the institutional support of a coordinated external communication policy, the development of segmented information campaigns focused on the specifics of the target audience, as well as on systematic monitoring and assessment of the impact of media content on the international perception of Ukraine. The prospects for further research are to develop methodological tools for quantitative and qualitative analysis of the effectiveness of information and communication strategies in the context of the state's foreign policy.

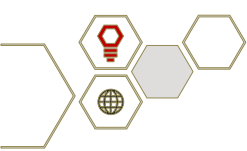
Keywords: international media, perception of Ukraine, global political space, country image, information flows, content analysis, media strategies, foreign policy communication, media influence.

Постановка проблеми. У сучасному світі, де інформаційний простір формується не лише національними, а передусім глобальними каналами комунікації, роль міжнародних медіа в конструюванні образу держав стає надзвичайно важливою. З огляду на затяжний воєнний конфлікт та активне зовнішньополітичне позиціювання, Україна опинилася в центрі уваги світових засобів масової інформації (ЗМІ). У зв'язку з цим питання впливу міжнародних медіа на сприйняття України в глобальному політичному просторі є актуальним як у теоретичному, так і в практичному вимірах. Попри активні дослідження медіавпливу, інформаційної політики та іміджевих стратегій держав, недостатньо вивченим залишається питання формування уявлень про Україну іноземними медіаресурсами. Потребують аналізу використовувані дискурсивні практики та їхні політичні наслідки для



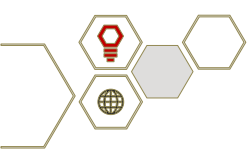
міжнародної аудиторії. Визначення цієї проблеми відкриває можливості для оцінки ефективності національної комунікаційної політики, аналізу медійного середовища та оптимізації взаємодії України з глобальними інформаційними потоками. Зв'язок між означеною проблемою та науковими завданнями полягає в необхідності комплексного аналізу медійного представлення країни в контексті інформаційної війни, публічної дипломатії та стратегії міжнародного позиціонування. Практична значущість дослідження полягає в можливості використання його результатів для розробки цілісної державної інформаційної стратегії, підвищення рівня медіаграмотності та зміцнення позитивного іміджу України у світі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз фахових джерел свідчить про широке застосування цифрових технологій та медіа в різних сферах, зокрема в журналістиці, дипломатії та соціальних комунікаціях. Наприклад, І. Мудра та Я. Майхровська [1] в дослідженні типів і жанрів аудіоподкастів підкреслюють їхню значущість як ефективного інструменту комунікації масових медіа для залучення аудиторії. С. Пере-Сейхо та А. Сільва-Родрігес [2] досліджують інновації в цифрових медіа, підкреслюючи важливість аудиторії в контексті технологічних змін і майбутніх викликів. Дослідження С. Дж. Тобін та Р. Е. Гуаданьо [3] фокусується на виявленні мотивації слухачів подкастів і аналізі того, як цей формат медіа впливає на їхнє повсякденне сприйняття політичних процесів, зокрема в контексті формування образу України на міжнародній арені. У роботах українських авторів, таких як М. В. Сингаївська, [4] проаналізовано зміну підходів до формування іміджу держави через управлінські аспекти, а К. І. Булега та І. Ю. Чарських [5] акцентують на цифровій дипломатії як елементі зовнішньої політики. Л. Літра та Ю. Кононенко [6] вивчають застосування сучасних цифрових технологій у дипломатичній діяльності України з акцентом на платформу Twitter. І. В. Прокопенко [7] та А. О. Руднєва [8] висвітлюють роль цифрової дипломатії в соціальній комунікації та національній безпеці України



під час російсько-української війни. Л. Чернявська [9] досліджує питання соціальної відповідальності медіа, тоді як Т. Храбан зі співавторами [10] аналізують висвітлення образу жінок-військовослужбовиць в українських ЗМІ в контексті російсько-української війни (2022–2023 рр.). У дослідженні Е. Мамонтова [11] розглянуто публічну аналітику у висвітленні агресії Росії, тоді як І. Шевченко зі співавторами [12] зосереджуються на когнітивно-прагматичному аналізі мовних номінацій цієї агресії в міжнародних медіа. У роботі Н. О. Васильєвої [13] висвітлено питання перекладу суспільно-політичних реалій війни в англомовних джерелах. М. Лорінц [14] здійснює порівняльний аналіз висвітлення російсько-української війни в східних та західних англомовних новинах, що доповнюється дослідженням З. Рибчака та О. Кулини [15] про кроскультурний аналіз концепту «війна». Ці дослідження демонструють складність і багатогранність сучасного медійного простору, зокрема в аспекті функціонування цифрових платформ, які виступають основними каналами трансляції інформації в глобальному середовищі. Цифрові медіаплатформи не лише трансформують способи комунікації та поширення новин, але й істотно впливають на формування громадської думки, політичні орієнтири та міжнародні інформаційні наративи. Особливу увагу приділено аналізу впливу новітніх технологій, таких як алгоритмічне просування контенту, візуалізація даних, інтерактивність і персоналізація повідомлень, на сприйняття міжнародних подій, політичних акторів та конфліктів, зокрема висвітлення української тематики в глобальному інформаційному просторі.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявність численних досліджень щодо впливу медіа на міжнародну думку, окремі аспекти проблеми сприйняття України у світових ЗМІ залишаються недостатньо вивченими. Зокрема, не охоплено зміни у висвітленні України в глобальному медіапросторі після 2022 року, трансформації політичних та безпекових наративів, а також їхній вплив на формування міжнародного іміджу держави. Причиною цього є фрагментарність підходів, обмеження



аналізу кількісними методами без належного змістового вивчення та нестача міждисциплінарних досліджень.

Невирішеність цих аспектів ускладнює розуміння інформаційного позиціонування України у світі, знижує ефективність міжнародної комунікації та сприяє поширенню викривлених уявлень. Вивчення дискурсивних стратегій, тональності та частотності згадок про Україну дасть змогу уточнити характер зовнішньої медіарепрезентації. Стаття сфокусована на глибокому аналізі змісту матеріалів, опублікованих провідними міжнародними ЗМІ з метою формування рекомендацій для покращення інформаційної політики держави.

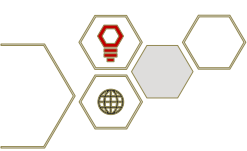
Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є всебічний аналіз впливу міжнародних медіа на формування образу України в глобальному політичному просторі, зокрема в контексті змін, що сталися після 2022 року. Дослідження має на меті виявити домінантні наративи, інформаційні стратегії та тональність, які застосовуються у висвітленні подій, пов'язаних з Україною, у провідних світових ЗМІ. Це дасть змогу з'ясувати, наскільки сучасна медійна картина відповідає реальній зовнішньополітичній ситуації та як вона впливає на сприйняття України міжнародною спільнотою.

У межах дослідження передбачено розв'язання таких основних завдань:

1. Вивчити особливості інформаційного висвітлення України в провідних міжнародних медіа за останні роки та виокремити основні наративи, які формують імідж держави у світі.

2. Проаналізувати вплив змісту та тональності медійних повідомлень на сприйняття України міжнародною аудиторією, зокрема в контексті воєнного конфлікту, політичних реформ і міжнародних відносин.

3. Визначити можливості й інструменти покращення зовнішньої інформаційної політики України з урахуванням сучасних тенденцій у світовому медіапросторі та викликів гібридної інформаційної війни.

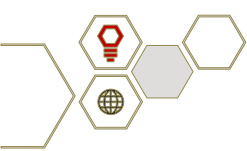


Виклад основного матеріалу дослідження. Упродовж останніх років, особливо після початку повномасштабного вторгнення РФ у 2022 році, міжнародні медіа приділяють значну увагу Україні. Це призвело до формування специфічних наративів, які впливають на сприйняття України в глобальному контексті. Одним із головних образів, що виникли внаслідок цього медійного висвітлення, є уявлення про Україну як про націю героїв та символ стійкості. Цей меседж активно підтримується різноманітними інформаційними кампаніями, зокрема «Be Brave Like Ukraine», яка була запущена у 2022 році та здобула широке міжнародне визнання. Вона спрямована на підкреслення мужності українців та формування позитивного іміджу країни на світовій арені.

Крім того, міжнародні медіа висвітлюють культурні аспекти українського життя, що сприяє формуванню образу України як духовно багатой та творчої нації. Прикладом є діяльність художника Нікити Кадана та галереї Voloshyn Gallery, яка, попри війну, продовжує представляти українське мистецтво на міжнародних виставках, зокрема на Frieze у Нью-Йорку. Це демонструє не лише культурну стійкість, а й прагнення України до інтеграції у світовий культурний простір [1, с. 42].

Водночас медіа активно висвітлюють військові аспекти конфлікту, зокрема використання безпілотних літальних апаратів у бойових діях, наприклад, діяльність підрозділу «Птахи Мадяра» під керівництвом Роберта Бровді, який використовує дрони для точкових ударів та веде психологічну війну через публікацію відео знищення ворожих сил. Це підкреслює технологічний розвиток української армії та її здатність адаптуватися до сучасних умов ведення війни.

Однак, не можна ігнорувати й виклики, пов'язані з інформаційною війною. Російські дезінформаційні кампанії, зокрема мережа «Pravda» або «Portal Kombatt», активно поширюють фейкові новини, спрямовані на підірив підтримки України міжнародною спільнотою. Ці кампанії застосовують



інструменти штучного інтелекту для створення значної кількості матеріалів, що ускладнює боротьбу з дезінформацією та вимагає від України активної протидії на інформаційному фронті. У контексті змін у медійному висвітленні України важливо зазначити, що попри зменшення кількості публікацій про Україну в міжнародних медіа після піку у 2022 році, інтерес до країни залишається високим. Згідно з дослідженням BRAND UKRAINE, у 2023 році Україна посіла 16-те місце серед двадцяти найупізнаваніших країн світу, а також стала четвертою за кількістю підписників у соціальних мережах (Facebook, Instagram, Twitter) у світі. Це свідчить про збереження високого рівня уваги до України, зокрема до її культурних та спортивних досягнень [2, с. 320].

Таким чином, аналіз основних особливостей інформаційного висвітлення України у провідних міжнародних медіа свідчить про формування комплексного образу країни як стійкої, культурно багатой та технологічно розвиненої нації. Цей образ активно підтримується різними інформаційними кампаніями та мистецькими ініціативами, що сприяє зміцненню позицій України в глобальному політичному просторі [3, с. 3]. На рис. 1 відображено загальну кількість публікацій про Україну в міжнародних медіа у 2022–2024 рр.

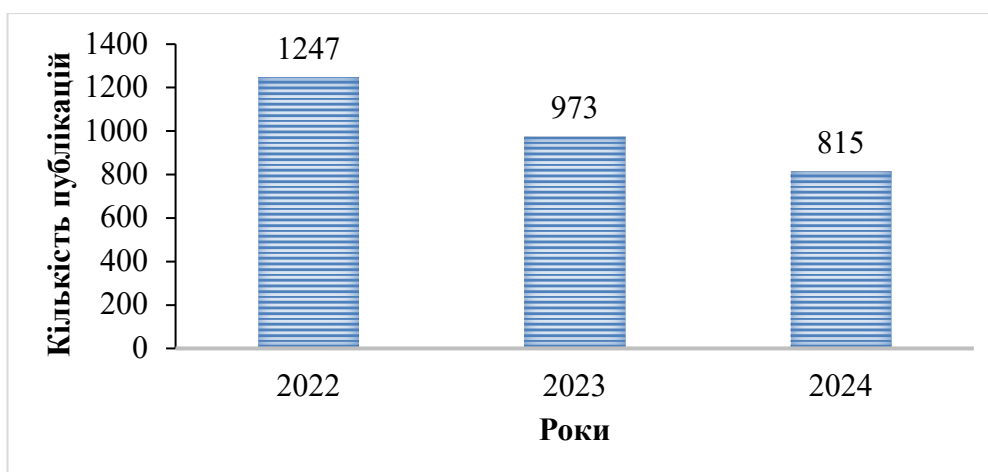
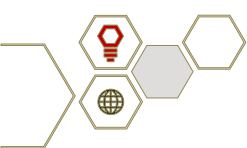


Рис. 1. Динаміка кількості публікацій про Україну в міжнародних медіа (2022–2024 роки)

Джерело: власна розробка автора



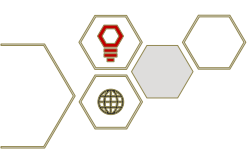
Аналіз динаміки кількості публікацій про Україну в провідних міжнародних медіа за 2022–2024 роки свідчить про значне зниження уваги до української тематики у світовому інформаційному просторі. Якщо у 2022 році на тлі повномасштабної російської агресії кількість згадувань сягала 1247 тисяч публікацій, то вже у 2023 році цей показник знизився до 973 тисяч, а у 2024 році – до 815 тисяч. Абсолютне відхилення становить – 432 тисячі публікацій, що дорівнює скороченню на 34,6 %. Таке зниження інформаційної присутності може бути наслідком часткової нормалізації ситуації в медійному дискурсі, переорієнтації глобальних інформаційних потоків на інші кризи чи теми, а також втоми аудиторії від конфліктного контенту. Ця тенденція створює ризики зменшення міжнародної підтримки, зниження тиску на агресора та послаблення уваги до внутрішніх потреб України, що потребує системного посилення комунікаційної стратегії держави в міжнародному інформаційному полі [4, с. 70]. У табл. 1 представлено основні дискурси у висвітленні України в міжнародних медіа останніх років.

Таблиця 1

Основні наративи у висвітленні України в міжнародних медіа (середнє за 2022–2024 роки)

Наратив	Частка публікацій (%)	Абсолютне відхилення від домінантного (%)	Відносне відхилення від домінантного (%)
Україна як символ спротиву та героїзму	27,3	–	–
Жертва агресії та гуманітарна катастрофа	23,4	– 3,9	– 14,3
Підтримка Заходу та інтеграція в Європу	17,6	– 9,7	– 35,5
Військові інновації та технології	13,1	– 14,2	– 52,0
Культурне відродження та ідентичність	11,5	– 15,8	– 57,9
Інші (економіка, політичні реформи тощо)	7,1	– 20,2	– 74,0

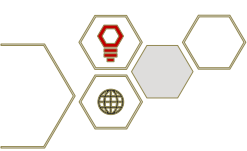
Джерело: авторська розробка



Аналіз інтерпретації образу України у міжнародному медійному висвітленні впродовж 2022–2024 років демонструє зміщення акцентів у формуванні її іміджу. У 2022 році панівним був наратив «жертва агресії», який охоплював 35,3 % контенту, що відповідало емоційному та терміновому характеру початкової фази повномасштабної війни. Проте у 2024 році його частка зменшилася до 28,7 %, що свідчить про поступовий відхід від винятково конфліктного дискурсу. Водночас наратив «партнер Заходу» зріс із 21,5 % до 25,4 %, відображаючи посилення образу України як стратегічного союзника в геополітичному контексті. Збільшення частки згадувань України як «демократичної держави» з 14,1 % до 19,6 % засвідчує підвищення інтересу до політичної трансформації, внутрішніх реформ і євроінтеграційного поступу. Таким чином, медійний портрет України стає збалансованішим. Зменшення домінування виключно воєнної тематики відкриває можливості для формування стійкого позитивного іміджу держави на міжнародній арені, що орієнтований не лише на емпатію, а й на перспективи партнерства та заслуженого визнання.

У сучасному глобальному інформаційному середовищі зміст і тональність медійних повідомлень відіграють важливу роль у формуванні міжнародного сприйняття України [5, с. 2]. Це особливо актуально в контексті воєнного конфлікту, політичних реформ та міжнародних відносин. Медіа не лише відображають події, але й активно впливають на уявлення світової спільноти про Україну, її політичний курс, демократичні прагнення та роль у геополітичному просторі [6, с. 10].

З початком повномасштабного вторгнення Росії в Україну у 2022 році міжнародна увага до подій в Україні значно зросла. Західні медіа почали активніше висвітлювати українську перспективу, надаючи слово українським офіційним особам, журналістам та громадським діячам. Це сприяло формуванню об'єктивного та глибокого розуміння ситуації в Україні серед міжнародної аудиторії. Зокрема, змінилася практика використання назв



українських міст: замість російських варіантів Kiev та Kharkov стали вживати українські – Kyiv та Kharkiv [7, с. 420].

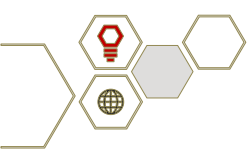
Аналіз заголовків західних медіа за період з 2014 по 2016 роки показав, що Україна часто асоціювалася з термінами «війна», «конфлікт», «атака», «Росія», тоді як теми реформ та боротьби з корупцією висвітлювалися значно рідше. Це свідчить про те, що міжнародна аудиторія сприймала Україну переважно через призму конфлікту, а не внутрішніх трансформацій [8, с. 113].

У 2023 році, за даними звіту BRAND UKRAINE, найбільш поширеними описами України в іноземних медіа були «нація героїв» та «демократична країна». Це свідчить про позитивну зміну в сприйнятті України, яка асоціюється з боротьбою за свободу та демократичні цінності. Водночас спостерігалось зниження кількості публікацій про Україну в міжнародних медіа та соціальних мережах, що може свідчити про зменшення активної уваги до українських подій [9, с. 63].

У контексті інформаційної війни важливим є також протидія дезінформації та пропаганді. Українські ініціативи, такі як StopFake, відіграють важливу роль у спростуванні фейкових новин та поширенні правдивої інформації про події в Україні. Це сприяє формуванню об'єктивного уявлення про ситуацію в країні серед міжнародної аудиторії [11, с. 140].

Однак не всі медіа дотримуються високих стандартів журналістики. Деякі українські ЗМІ, зокрема телемарафон «Єдині новини», зазнають критики за надмірну оптимістичність та необ'єктивність, що може впливати на довіру до висвітлюваної інформації як всередині країни, так і за її межами [12, с. 74].

Вплив змісту та емоційного забарвлення медійних повідомлень на міжнародне сприйняття України є важливим чинником формування її образу на світовій арені, особливо в умовах воєнного конфлікту, політичних реформ та міжнародних відносин. Від початку повномасштабного вторгнення РФ в Україну у 2022 році медіа стали основним каналом, через який міжнародна спільнота отримує інформацію про події в Україні. Характер подання та зміст

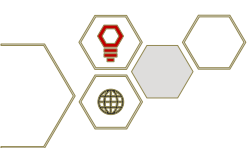


цих повідомлень безпосередньо впливають на формування громадської думки, політичні рішення та рівень підтримки України іншими країнами [13, с. 65].

Наукові дослідження свідчать, що позитивне емоційне забарвлення медійного контенту істотно впливає на формування привабливого іміджу України. Зокрема, згідно з результатами семантичного аналізу, здійсненого за допомогою інструменту Leximancer, у період повномасштабної війни значну частоту схвального згадування мали такі основні концепти, як «героїчність», «опір», «гуманітарна допомога» та «соціальні медіа». Це свідчить про домінування позитивних наративів у міжнародному медіадискурсі щодо України, що сприяло підвищенню рівня солідарності світової спільноти з українським народом і зміцненню позицій України на глобальному політичному рівні.

Водночас упереджене або критичне емоційне забарвлення інформаційних матеріалів здатне чинити зворотний вплив. Особливо це стосується розповсюдження фейків і пропагандистських матеріалів у цифровому середовищі, що сприяє формуванню викривлених уявлень про Україну серед міжнародної аудиторії. Дослідження, проведене в Німеччині, показало, що користувачі соціальних мереж, таких як TikTok та X (раніше Twitter), частіше вірять у дезінформацію щодо України, що свідчить про вплив способу подання інформації в медіа на формування громадської думки [14, с. 110].

Міжнародна підтримка України також залежить від медійного висвітлення подій. Дослідження в США продемонструвало, що громадяни, які отримували детальну інформацію про жертви серед цивільного населення в Україні, були більш схильні підтримувати надання допомоги Україні [15, с. 3]. Такий підхід до висвітлення інформації, що апелює до емоцій та співпереживання, може стимулювати зростання солідарності з Україною на міжнародному рівні. Водночас спостерігається поступове зниження глобального інтересу до української тематики. Згідно з аналітичними даними



BRAND UKRAINE, у 2023 році кількість згадувань про Україну в закордонних ЗМІ скоротилася на 20 %, а в соціальних медіа – більш ніж на 40 %. У зв'язку з цим виникає необхідність у перегляді та адаптації зовнішньої інформаційної політики з метою збереження уваги та підтримки світової аудиторії.

Дані табл. 2 демонструють загальний медіаінтерес до України (за кількістю публікацій) і зміни в тональності – збільшення позитиву у 2022 році, потім поступове зміщення до нейтральної тональності у 2023–2024 роках. Це свідчить про ефект «звикання» аудиторії, а також про необхідність оновлення комунікаційної стратегії.

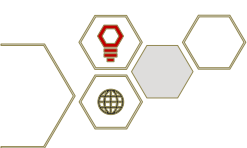
Таблиця 2

Динаміка тональності медійних повідомлень про Україну в міжнародних ЗМІ (2021–2024)

Рік	Загальна кількість повідомлень	Позитивні (%)	Нейтральні (%)	Негативні (%)	Коментар щодо тональності
2021	48 012	31	52	17	До повномасштабного вторгнення: фокус на реформах, пандемії, міжнародних відносинах
2022	132 008	47	36	17	Ріст позитивної тональності через героїзм, підтримку, опір агресії
2023	95 171	38	42	20	Зниження уваги, зростання втоми, збереження підтримки на помірному рівні
2024	54 236	35	45	20	Часткова нормалізація ситуації, більше нейтральних аналітичних матеріалів

Джерело: власна розробка автора

Таким чином, змістове наповнення та емоційне забарвлення медійних повідомлень істотно впливають на те, як Україну сприймають за кордоном. Позитивне й емпатійне висвітлення подій сприяє створенню привабливого іміджу держави, зміцненню довіри міжнародної спільноти та посиленню її позицій на глобальному рівні. Водночас деструктивний інформаційний вплив,



зокрема через поширення фейкових наративів і негативних інтерпретацій, може мати протилежні наслідки. Це зумовлює необхідність розробки й реалізації дієвої комунікаційної політики, орієнтованої на протидію дезінформації та підтримку позитивного інформаційного фону. У табл. 3 представлено дані щодо сприйняття України в різних країнах.

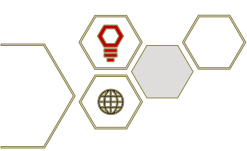
Таблиця 3**Сприйняття України в різних країнах**

Країна	Позитивне сприйняття (%)	Негативне сприйняття (%)
США	81	10
Німеччина	80	12
Польща	79	15
Литва	79	14
Канада	78	13
Франція	70	20
Японія	55	30

Джерело: власна розробка автора

Зовнішня інформаційна політика України є важливим елементом стратегічного управління в умовах глобалізованого світу, де інформаційні війни та маніпуляції в медіапросторі набувають все більшого значення. Сучасні тенденції у світовому медіапросторі, зокрема швидке поширення інформації через соціальні мережі, мобільні платформи та інші цифрові канали, ставлять перед Україною нові виклики у формуванні та реалізації зовнішньої інформаційної політики. Одним із найскладніших аспектів цього процесу є гібридна інформаційна війна, що охоплює не лише військові дії, але й інтенсивне застосування інформаційних технологій для впливу на громадську думку, маніпулювання фактами та перекручування інформації.

В умовах таких загроз політичному керівництву України важливо враховувати сучасні тенденції медіапростору та виклики гібридної інформаційної війни для реалізації ефективної стратегії просування національних інтересів. Основними напрямками для досягнення цієї мети є вдосконалення механізмів взаємодії з міжнародними медіа, розробка та



застосування інструментів стратегічних комунікацій, активізація боротьби з дезінформацією, розвиток інформаційної грамотності на всіх рівнях суспільства, а також залучення новітніх технологій для моніторингу та аналізу інформаційних потоків.

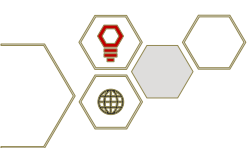
Одним з найбільших завдань для України є боротьба з агресивною пропагандою, яка виходить від ворожих держав, зокрема Росії, що активно застосовує інформаційну зброю як частину гібридної війни. Це охоплює розповсюдження фейкових новин, маніпуляції на міжнародній арені, а також вплив на внутрішньополітичну ситуацію шляхом дезінформації. У зв'язку з цим важливим завданням є формування ефективної зовнішньої інформаційної політики, яка буде сприяти зміцненню міжнародної репутації України та протистоянню зовнішнім загрозам, спричиненим інформаційними операціями.

Сучасні тенденції медіапростору створюють нові можливості для зовнішньої інформаційної політики. Поява цифрових платформ і соціальних мереж відкриває нові канали комунікації, через які можна передавати правдиву інформацію, залучати міжнародну аудиторію й формувати позитивний імідж держави. Мобільні технології, інтернет-ресурси та соціальні медіа стали основними інструментами для поширення новин, тому їхнє правильне використання сприяє не лише забезпеченню доступу до актуальної інформації, але й створює сприятливе медійне середовище для просування національних інтересів. Для удосконалення міжнародної інформаційної стратегії України та боротьби з викликами можуть бути застосовані різні інструменти (табл. 4):

Таблиця 4

Основні інструменти зовнішньої інформаційної політики України

Інструмент / Виклик	Опис
Розвиток стратегічних комунікацій	Використання традиційних і нових медіа для надання правдивої інформації
Використання соціальних мереж	Активне застосування цифрових платформ для боротьби з дезінформацією



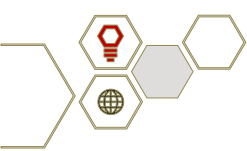
Моніторинг інформаційних потоків	Створення аналітичних центрів для аналізу та моніторингу медіапростору
Міжнародна співпраця в медіасфері	Спільні інформаційні кампанії та обмін досвідом з іншими країнами
Пропаганда та маніпуляції ворога	Розповсюдження фейкових новин і маніпуляцій для дискредитації України
Інформаційні атаки через соціальні мережі	Вплив на громадську думку через швидке поширення неправдивої інформації
Застосування новітніх технологій для маніпуляцій	Застосування штучного інтелекту та ботів для дезінформації

Джерело: власна розробка автора

Отже, покращення зовнішньої інформаційної політики України потребує комплексного підходу, що передбачає розвиток стратегічних комунікацій, активне залучення соціальних мереж, моніторинг інформаційного простору та міжнародну співпрацю. Водночас важливо мати механізми для протидії маніпуляціям, пропаганді та дезінформації, що є невіддільною частиною сучасної гібридної війни.

Висновки. У результаті дослідження було виокремлено основні чинники, що визначають ефективність зовнішньої комунікації держави в умовах глобальних інформаційних трансформацій. На основі отриманих даних сформульовано практичні рекомендації для вдосконалення комунікаційної політики України та посилення її позицій у міжнародному медіапросторі.

Встановлено, що ефективна зовнішня інформаційна політика України потребує комплексного підходу з використанням як традиційних, так і нових медіа. Стратегічні комунікації повинні бути інтегровані в систему боротьби з дезінформацією, що є основною загрозою в умовах сучасної гібридної війни. Використання соціальних мереж як основного каналу для поширення правдивої інформації потребує належного контролю та оперативної реакції на фейки. Водночас важливими елементами є створення аналітичних центрів для моніторингу медіапростору та активна міжнародна співпраця в боротьбі з інформаційними атаками.

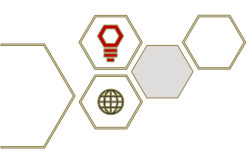


Аналіз основних інструментів покращення міжнародного інформаційного позиціювання України, довів необхідність застосування інноваційних технологій для виявлення та нейтралізації фейкових новин, а також акцентував на важливості розвитку міжнародних медіаініціатив.

Подальші дослідження в цьому напрямі мають бути спрямовані на аналіз ефективності різних підходів до стратегічних комунікацій у світлі глобальних інформаційних змін, а також на розробку нових методологічних підходів, які сприятимуть точнішому вимірюванню успішності інформаційних кампаній. Зокрема, це може передбачати застосування досконаліших аналітичних інструментів для моніторингу цифрових платформ та вивчення впливу новітніх технологій, таких як штучний інтелект, на формування інформаційної політики держави.

Список використаних джерел

1. Мудра І., Майхровська Ю. Види та жанри аудіоподкастів від ЗМІ. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»: журналістика*. 2023. Вип. 1, №. 5. С. 40–49. DOI: <https://doi.org/10.23939/sjs2023.01.040>.
2. Pérez-Seijo S., Silva-Rodríguez A. Innovation in digital media beyond technology: The audience-centered approach and pending challenges. *Journalism and Media*. 2024. Vol. 5, №. 1. P. 311–324. DOI: <https://doi.org/10.3390/journalmedia5010021>.
3. Tobin S. J., Guadagno R. E. Why people listen: Motivations and outcomes of podcast listening. *PLOS ONE*. 2022. Vol. 17, №. 4. P. e0265806. DOI: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0265806>.
4. Сингаївська М. В. Зміна підходів до формування іміджу держави: управлінський аспект. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління*. Том 32 (71), № 4. 2021. С. 67–72. DOI: <https://doi.org/10.32838/TNU-2663-6468/2021.4/11>.



5. Булега К. І., Чарських І. Ю. Цифрова дипломатія як елемент зовнішньополітичної діяльності держав. *Вісник НАДУ. Серія «Державне управління»*. 2020. URL: <https://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/download/5447/5474> (дата звернення: 03.03.2025).

6. Літра Л., Кононенко Ю. Твітер-дипломатія: як новітні технології можуть посилити міжнародні позиції України? *Institute of World Policy*. 2023. № 1. С. 1–12. URL: <http://neweurope.org.ua/wp-content/uploads/2017/12/Tviter-diplomatiya.-YAk-novitni-tehnologiyi-mozhut-posylyty-mizhnarodni-pozitsiyi-Ukrayiny.pdf> (дата звернення: 03.03.2025).

7. Прокопенко І. В. Цифрова дипломатія як приклад інновацій у соціальній комунікації. *Актуальні питання документознавства та інформаційної діяльності: теорії та інновації* : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. Полтава, 2023. С. 418–422. URL: <https://opu-konf.at.ua/2015-1/89.docx> (дата звернення: 03.03.2025).

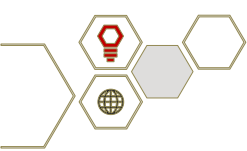
8. Руднєва А. О. Цифрова дипломатія у формуванні системи національної безпеки України в умовах війни з рф. *Регіональні студії*. 2023. № 34. С. 111–115. URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/34/19.pdf> (дата звернення: 03.03.2025).

9. Чернявська Л. Соціальна відповідальність медіа в умовах російсько-української війни. *Держава та регіони*. 2022. № 3. С. 59–65. DOI: [https://doi.org/10.32840/cpu2219-8741/2022.3\(51\)](https://doi.org/10.32840/cpu2219-8741/2022.3(51)).

10. Храбан Т., Самойленко К. Висвітлення образів військовослужбовців в українських медіа в період російсько-української війни. *Український соціум*. 2023. № 2. С. 85. DOI: <https://doi.org/10.15407/socium2023.02.145>.

11. Мамонтова Е. Публічна аналітика як феномен медіа-дискурсу російсько-української війни. *Актуальні проблеми політики*. 2023. № 71. С. 136–143. DOI: <https://doi.org/10.32782/app.v71.2023.18>.

12. Шевченко І., Морозова І., Шевченко В. Номінації агресії Росії проти України в англомовних медіа: когнітивно-прагматичний аналіз. *Вісник ХНУ*



імені В.Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов. 2022. № 95. С. 70–77. DOI: <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2022-95-09>.

13. Васильєва Н. О. Особливості перекладу англомовних суспільно-політичних реалій у контексті російсько-української війни. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. 2024. № 209. С. 63–68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-4077-2024-209-9>.

14. Lőrincz M. A comparative corpus analysis of the Russian-Ukrainian war coverage in Eastern and Western English language news releases. *Східний світ*. 2023. № 3. С. 115-130. DOI: <https://doi.org/10.15407/orientw2023.03.115>.

15. Рибчак З., Кулина О. Крос-культурний аналіз концепту ВІЙНА: статистичний порівняльний аналіз англійською, українською та нідерландською мовами. 2024. URL: <https://ceur-ws.org/Vol-3722/paper27.pdf> (дата звернення: 03.03.2025).